

'אתן רואות?' היא שואלת
'לפעמים צריך לעשות טעויות,
בשביל להרוויח אחר כך...'

לא חוזרים על בדיחה פעמיים

ח.נול

כאשר אמרו לי הנושא לעלון הוא
'ספירה', חשבתי על מה אפשר לכתוב?
על מחקר? ספירה לאחור? רציתי משהו
מקורי הפעם, בלי שיקבעו לי בדיוק מה
לכתוב.....

ניסתי לחשוב על מה אפשר, אמרתי בואי
נעשה איך שזורם לי.....

התחלתי לחשוב על השורש ס. פ. ר.
מספרים- אני לא אוהבת חשבון,
מספרי זהות, מספר טור משהו בשואה?
מפחיד אותי רק לחשוב על הנושא הזה..

בקצור, סתם עושה לכן הקדמות
מיותרות,

תתחילי כבר, אני גוערת בעצמי, מספיק
לחששות!

טוב, אני מתחילה! אני פוקדת על עצמי.

רונית, קוראת לי המנהלת של הסניף
שאני עובדת בו,

'אני רוצה ביומיים הקרובים לעשות
ספירת מלאי של הבגדי חורף, כולל בגדי
נשים וילדים, בלי לחסר שום דבר, היא
אומרת ומוסיפה 'את זוכרת את הספור
אשר ארע לנו בשנה שעברה?' בטח, אי
אפשר לשכוח... 'אני עונה לה,

איך אפשר לשכוח?! 'אני אומרת לעצמי
ולעובדות האחרות שגם להן אמרה על
הספירת מלאי...

דלי המנהלת הסניף,

מאחזת לעצמה את תיקה,
מתכוננת לצאת מהחנות,

היא זורקת לחלל החנות, 'מחר
על הבוקר כולן מתייצבות פה
שעה לפני פתיחת החנות להתחיל
בספירה, מחכה לכולן!
דלי יוצאת מהחנות.

רונית, חפצי, יעל ונעה החליפו מבטים
ביניהן,

'יעל את זוכרת את מה שהיה פעם
שעברה?' שאלה רונית

יעל החזירה את החולצה עם הפסים
הכחולים למדף העליון בעומדה
החמישית,

'אתן יודעות, זה עורך הרבה זמן לעשות
את זה, לכן היא רוצה שכולן תגענה
מחר..' אומרת

חפצי מוסיפה, טוב אז מחר מתחילים
במרתון רציני.

'נפגש...' אומרות כולן

הן מכבות את האור ונועלות את החנות.

רבקה מסתובבת הלוך ושוב בביתה,
איזה עליונית היא תלבש היום ליציאה
לעבודה...?

היא לא אוהבת ללבוש כל יום אותו
בגד, מה יהיה היא לא מוצאת עליונית
מתאימה לחצאית...

רבקה, אולי תקני איזה עליונית
לחצאית היום אחר הצהרים' אומרת
אמא.

רבקה חושבת ואומרת 'טוב אצא אולי
עם חברה לסבוב בעיר...'

יעל ורות יצאו למסע קניות בעיר, רות
מציעה לרבקה להכנס לחנות 'תחת
קורת גג אחד'

קניתי שם כמה בגדים, ונהנתי מאד
מהבגדים, יש לזה איכות טובה,

הן החלטו לנסות להכנס לראות,

רבקה מסתכלת בין כל העליוניות
והסריגים, ורות מסתכלת על
החצאיות, הן מתבוננות ומתלבטות
בינהן מה לקנות או מה רק למדוד,
רות בחנה את הסריג שרבקה מודדת,

'את נראת ממש יפה, זה ממש הולם
אותך! אומרת רות,

הסדרנית מסתכלת גם, 'זה נראה תפור
עליך' היא מוסיפה... רבקה מתלבטת...
לקנות או לא, 'את יכולה לשמור לי את
זה ובעז'ה בל'נ מחר אכנס לשלם לך
כי אין לי מספיק כסף עכשיו?' אומרת
רבקה לזאת שעומדת בקופה.

המוכרת בוחנת אותה ואומרת 'באופן
חד פעמי נשמור לך את זה'

רבקה מקפלת את זה יפה, ומניחה בצד את
הסריג,

יחד עם רות יוצאת מהחנות.

יום למחרת בשעה 9:00 בחנות

'תחת קורת גג אחת'

החנות נראית כמו אמצע היום, כל
הסדרניות והקופאיות כולם,

כל אחת נמצאת במקום בו עליה לספור
כמה נמכר וכמה הזמינו סה"כ כמה

נשאר.

רונית עומדת במחלקה של בגדי נשים,
מוציאה ערמה ערמה, בודקת לפי

הרשימה שהוציאה מהמחשב כמה

הזמינו וסופרת כמה נשאר מכל

חולצה, חצאית.

'רונית' קוראת לה יעל מהטור ליד

'תגידי מה הספור שקרה בספירת

מלאי הקודמת, שדלי כל כך

לחוצה מזה?' שואלת

יעל. רונית משיבה לה שהיא

כבר בעסק למעלה

משנתיים....

'עשינו ספירת מלאי כמו עכשיו, ופתאום גילנו שעל אחת החולצות שקנו הכי הרבה נשארה חולצה אחת, עם פתק שרשום בו, לשמור לפלונית אלמונית...'

'מה, באמת? אז מה עשיתם?' שאלה בתדהמה יעל

תוך כדי שאני ממשיכה למיין ולבדוק שוב ושוב ברשימה אני ממשיכה לספר ליעל.

'זה היה מחזה ממש מביך, כי זיהנו את הכתב של אותה קופאית, והיא הרגישה מאוד לא נעים...'

'בנות, אתן שמות לב שכל לפי מה שכתוב לכן?' שואלת פתאום דלי את כולן,

חפצי מיד עונה 'כן, בודקת כל ערמה 3 פעמים לפחות'

ב"ה הכל לפי הרשימות, אפילו גם הלכתי לבדוק באמצע במחשב' מוסיפה מיכל סדרנית חדשה

נעה נמצאת כעת בבגדי תנוקות, מארגנת כל מדף לקולקציה של העונה החדשה,

בודקת לפי הרשימות, וממשיכה...

אמא שואלת, 'נו, רבקה יצא משהו מהציאה שלך עם רות? אני רואה שחזרת די מהר'

רבקה מספרת 'דווקא מצאתי איזה עליונית מאוד יפה לטעמי, רות מאוד התלהבה איך זה לבוש עלי...'

'נו, אז למה לא קנית אותה?' שואלת אמא

רבקה משיבה לה 'לא היה לי מספיק כסף...'

חני אחותה אומרת 'מה, הרי בשביל זה יצאת איך לא היה לך כסף?'

רבקה מעבירה משקל מרגל לרגל ועונה 'כי יצאתי בחפזון מהבית ושכחתי לשים כסף בארנק'

'טוב, צריך לזכור לעבור שם ולשלם ולקחת את הסריג' אומרת אמא,

ורבקה מיד מוסיפה 'עד מחר בצהרים...'

'רונית מסכימה להמשיך לספר?' מבקשת גם נעה מרונית שהיא כן כבר מכירה את הספור

היא הייתה נוכחת במקום, אפילו היא זאת שהתקשרה להתנצל.

'נעה אולי את תמשיכי לספר?' עונה רונית 'את היית יותר בספור, אני הייתי ממש חדשה' מוסיפה

מיכל מסתכלת עליהן ואומרות 'אני רואה שיש פה הרבה וותיקות'

נעה מיישרת את החולצות הכחל לבן ואומרת 'הסתכלנו על הסדרנית שזיהנו את הכתב שלה, והיא טענה שזה לא הכתב שלה...'

אמא מביטה ברבקה, וכן ההיפך, 'תאמרי
לה שנבוא לקחת את זה, כמובן נשלם
גם' אומרת רבקה,
יום למחרת,

רבקה עומדת בפתח החנות, זה יהיה
מצחיק לבוא לקחת סריג שלפני שנה...
היא נכנסת, מזהה את המקום ומבקשת
את הסריג המדובר,

הסדרנית מביאה לה את הסריג, משלמת
עליו ומעבירה מבט על הקולקציה
החדשה... הפעם יש לה גם כסף
מספיק, רבקה שלא כל הפעמים,
מוצאת לעצמה חצאית ועליונית
שמוצאות חן בעיניה וקונה אותן.

רות חברתה אומרת לה, היה
שווה ששכחת ללכת לקחת את
הסריג?!... 'צוחקת...

מיכל ממשיכה לספר, היא
הגיעה לקחת ושלמה כמובן
במקום'.

צחוק מתגלגל עבר בין כולם,
שכל אחת עומדת בטור בו
היא סופרת
את המלאי,

'מה עשיתן?' שואלת חפצי ועוברת
למחלקת גברים לסדר שם.

נעה ממשיכה 'לאחר כמה דקות מביכות
של שקט, אמרה משהי שעזבה חצי שנה
אחר כך, שזאת הייתה היא'

'נו... אנחנו במתח...' מוסיפה עוד
סדרנית שמקשיבה ברטט לספור ומקווה
בכל ליבה שהפעם זה לא יקרה לאף
אחת.

רונית ונעה התחילו לדבר יחד '
הסדרנית אמרה שהייתה ביום עמוס
מאד ערב חג, והאשה לא היה לה כסף
מספיק לשלם, אז שמרנו לה את
החולצה....'

נעה ממשיכה לספר, 'הסדרנית התקשרה
לגברת האלמונית וספרה לה את
המקרה, הגב' בכלל לא התרגשה יותר
מדי, כמו שדימיינו, והיא אמרה שתבוא
לקחת את זה עכשיו, זה עדין אקטואלי
העליונית,

צחוק מתגלגל עבר בין כולם, שכל אחת
עומדת בטור בו היא סופרת את המלאי,

רבקה שכחה לגמרי מהסריג, גם
הקופאית שכחה לספר לדלי על המקרה,
רק רשמה בכתב ידה שהסריג שמור
לפלונית אלמונית..

עברה שנה, חני אומרת 'רגע, אני אקרא
שניה לאחותי...'

'רבקה, התקשרו מהחנות ששכחת ללכת
לקחת את הסריג, מה לומר להם..?'
שואלת חני את רבקה.

הן מנהגות לה בראש 'כן' וחפצי
מוסיפה 'היום כשהדפסתי את
הרשימות ראיתי שכתוב שם לבדוק
אם אכן לא היה מידה 3...'

'אז הנה התשובה' אומרת מיכל '
במדף של מידה 2 בפנים עמוק, היה
מונח 5 סריגים ממידה 3
כשבקדימה מונח כבר סריגים
חדשים מדוגמא אחרת חדשה..'
אומרת מיכל

דלי המנהלת שואלת 'מה היה כתוב
ברשימה במחשב מה שהוצאת חוץ
ממה שחפצי ספרה?'

מיכל מסתכלת ברשימה ומקריאה '
סריג ורוד לבן מידה 3 כנראה נגמר
מכיוון שהגיע כמות קטנה מהמידה
הזאת'.

כולן משתתקות ומחכות למוצא
פיה של דלי, מה תגיד עכשיו,

דלי חושבת בכובד ראש ואומרת
'עכשיו אתן מבינות למה צריך מדי
פעם לעשות ספירת מלאי?'

שתיקה ארוכה נהייתה... ולאחר
מכן גל של צחוק רועם מפי כולן,

רונית מוסיפה בקול 'מיכל, אינה יודעת
את ההמשך של הספור, כי היא לא
הייתה נוכחת באותו זמן בחנות...'

'מה היה המשך?' הן שואלות את רונית.

רונית ממשיכה לספר 'הבחורה הגיעה
לקחת את העליונית ולשלם עליה,
וקנתה עוד שתי דברים!'

חפצי אומרת 'אתן רואות לפעמים צריך
לעשות טעויות, בשביל להרוויח אחר
כך...'

לפתע,

מיכל צועקת, 'אתן לא תאמינו מה
מצאתי כאן',

דלי המנהלת כבר מתחילה להבהל מה
קורה שם... היא הולכת לאט לכיוון
מחלקת נשים בטור של הסריגים, יחד
עם עוד כמה סדרניות מסוקרנות
כמוהה....

הן מוצאות את מיכל יושבת על שרפרף
נמוך ולידה מונחות 3 סריגים בצבע ורוד
לבן,

'אתן זוכרות כמה רצו מידה 3 ובדיוק
המידה הזאת לא הגיעה כמות גדולה?'
היא מספרת